

RECURS EDUCATIU

Obra de teatre Escola d'aventures

Recurs educatiu

QUÈ ÉS innov@ARTS?

És un projecte d'innovació educativa impulsat per la Direcció General d'Innovació i Inclusió Educativa que agrupa set modalitats de programes en què conflueixen la innovació, la inclusió, les llengües i les arts, amb la finalitat de promoure experiències educatives i creatives a través de la música, la dansa, les tradicions, el cine, la ràdio, el teatre i les arts plàstiques i visuals.

innov@ARTS promou el desenvolupament de l'expressió artística i la creativitat als centres educatius, atés que les arts potencien vies de transformació educativa que milloren l'adquisició de competències, aporten elements emocionals i afavoreixen aprenentatges interdisciplinaris que atenen a la diversitat i fomenten la inclusió.

QUÈ ÉS innov@teatre?

És un programa educatiu que impulsa l'expressió escènica, la representació i la dramatització d'obres teatrals i el foment de la creativitat artística.

innov@teatre permet, a més, posar en contacte l'alumnat i el professorat amb altres entitats col·laboradores, com per exemple, ajuntaments, escoles de teatre, associacions culturals, actrius i actors, director/es de teatre, companyies de teatre, entre altres.

innov@teatre és un dels set programes que formen el projecte innov@ARTS, impulsats per la la Direcció General d'Innovació i Inclusió Educativa en què conflueixen la innovació, la inclusió, les llengües i les arts.

Recurs educatiu

A | AUTORIA

B | SINOPSI DE L'OBRA

C | NOTA AUTORIA

D | ESCOLA D'AVENTURES

1. Personatges

2. Text teatral

Escena 1 | L'escola

Escena 2 | Comença l'aventura

Escena 3 | L'illa

E | ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES: ESCOLA D'AVENTURES

1. Temàtica i època en què transcorre l'obra

2. Sobre els personatges

3. Espai escènic

4. Vestuari i caracterització

5. Dinàmiques de joc teatral

6. El més important

A | AUTORIA

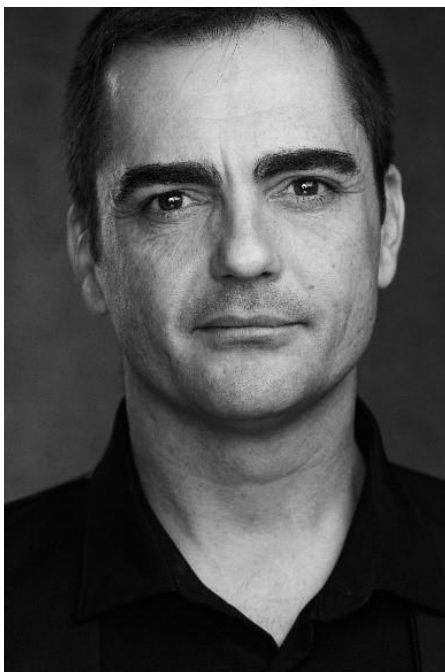

Figura 1. Fotografia proporcionada per Salvador Ronda.

Salvador Ronda

Nascut a Callosa d'en Sarrià en 1981. És diplomat en Art Dramàtic per l'escola El Submarino, de Madrid. Té el títol d'Expert en Intel·ligència Emocional per la UNIR i s'ha format en psicodrama per l'Escola Gestual de Psicodrama de Barcelona. Ha estudiat el mètode Stanislavsky amb Àngel Gutiérrez en el Teatro de Cámara de Madrid. Ha complementat la seua formació com a actor amb John Strasberg a Nova York, en l'escola de veu de Lidia Garcia, en expressió corporal amb Arnold Taraborelli i en tècnica Meisner amb Miguel Ponce.

Ha treballat com a actor en diferents companyies teatrals de Madrid, Barcelona i Alacant. Té experiència en el món audiovisual. Ha escrit i dirigit diferents curtmetratges i obres teatrals.

En 2014, juntament amb Núria Garcia, va fundar ArtCrear, companyia teatral i espai artístic i terapèutic en el qual impartixen cursos, tallers i formacions de teatre, teatre teràpia i teatre aplicat a desenrotllar la intel·ligència emocional en l'aula.

En juny de 2024 ha publicat el seu primer llibre, l'obra de teatre *El tiempo de Jorge Juan*.

Figura 2. Fotografia proporcionada per Núria García.

Núria García

Nascuda a Novelda (Alacant) en 1984. Llicenciada en Interpretació Textual per l'ESAD de Múrcia en 2006. Màster en Dansa Contemporània i Art de Moviment per la UCAM. És terapeuta teatral per l'Escola Gestual de Barcelona. S'ha format amb Isabel Úbeda en l'Odin Teatret de Dinamarca, i amb altres especialistes com Antón Valén, Carles Castillo, Eric de Bont i Antonio Fava.

Fa més de vint anys que puja als escenaris com a actriu, i treballa en diferents companyies de Múrcia, Alacant, Castella-la Manxa i Catalunya. En 2014 va fundar, juntament amb Salvador Ronda, ArtCrear, companyia teatral i espai terapèutic en el qual impartixen cursos, tallers i formacions de teatre, teatre teràpia i teatre aplicat a desenrotllar la intel·ligència emocional en l'aula. També té experiència com a actriu en el món audiovisual. A més, ha escrit i produït diferents curtmetratges i obres de teatre.

B | SINOPSI DE L'OBRA

Situem l'acció en el segle XVIII. Ció, Anne i Mary són tres xiquetes curioses, intel·ligents i amb molta imaginació que estan desitjant viure aventures. Però la societat en què viuen educa les xiquetes per a ser ames de casa, mares i cuidadores. Elles fugen d'eixe rol i, gràcies a la seua mestra Anna de Roda, descobriren el mapa d'un tresor que les

portarà a viure l'aventura més gran de les seues vides, encara que per a aconseguir-ho hauran de superar diversos obstacles.

C | NOTA AUTORIA

Esta obra pretén desenterrar vells estereotips que no permeten que les xiquetes i les dones puguen créixer personalment i professionalment per a aconseguir una igualtat efectiva i real.

Hem decidit, per a representar açò, situar l'acció en el segle XVIII, moment en què poques xiquetes tenien accés a l'educació i, si en tenien, la seua formació estava destinada a entrenar-les per a ser bones mares i responsables de la casa.

L'obra es dividix en tres escenes que corresponen als diferents espais en què se situa l'acció: aula d'escola, vaixell i illa.

Els espais estan pensats perquè es puguen formar amb pocs elements. Ampliarem esta informació en el quadern didàctic.

Quant al vestuari, encara que l'acció ocorre en el segle XVIII, podeu triar que els personatges vagen amb un vestuari neutre i que cada un porte un element característic amb un color diferent (un barret, un mocador, un penjoll, un jupetí...).

El personatge del lloro està pensat perquè siga interpretat per un alumne o alumna; de tota manera, també teniu l'opció de construir un titella, i que siga portat per un alumne o alumna.

En l'obra hi ha una cançoneta molt senzilla. Al final d'este document en podreu trobar la partitura.

Hi ha moments de l'obra en què suggerim l'ús de música instrumental. Podeu triar la que més vos agrade.

I recordeu que el més important és que feu l'obra vostra. Podeu suprimir personatges, afegir-ne d'altres, retocar el text com vos vaja més bé... Vos recomanem que adapteu l'obra al vostre alumnat, en lloc de ser l'alumnat el que s'adapte a l'obra.

Esperem que gaudiu molt d'este viatge. Molta sort! O com diem en el teatre... Molta merda!

D | ESCOLA D'AVENTURES

1. Personatges

- Ció Arenal
- Anne Bonny
- Mary Read
- Mestra Anna de Roda
- Directora Dolors
- Lloro Pew
- Alumnes de l'escola
- Capitana Ana María de Soto
- Mariners
- Pirata Cap de Gos
- Pirata El Xato

2. Text teatral

Escena 1 | L'escola

CIÓ: Ció Arenal. Amant dels llibres d'aventures, però amb pocs llibres per a llegir, escric els meus propis. Preferències: em sé *Robinson Crusoe* de memòria.

MARY: Mary Read. Tinc capacitat d'observació, sensibilitat per a les emocions, oïda per als diàlegs, i gràcia i enginy per a presentar situacions.

ANNE: Anne Bonny. Amant dels llibres d'aventures...

CIÓ: Anne, que això ja ho he dit jo.

ANNE: Sí, vull dir que tinc observació i sensibilitat per a...

MARY: I això ho he dit jo.

ANNE: Vull dir que tinc el més important. Crec en mi mateixa! Però jo no vull ser escriptora.

CIÓ I MARY: Ah, no?

ANNE: No. Jo vull viure les meues pròpies aventures.

CIÓ: I jo.

MARY: I jo també.

ANNA DE RODA: (*Eixint d'un armari.*) Falta determinació, concreció.
A on estan eixes aventures?

CIÓ: Solcant la mar a tota vela, serà el meu vaixell el meu tresor.

MARY: El meu Déu, la llibertat.

ANNE: El vent i les estrelles em guiaran.

ANNA DE RODA: Necessiteu un objectiu, una creu en un mapa, o la vostra força i la vostra llibertat se n'aniran amb el vent, i eixa cara de peixet d'aigua dolça que teniu acabarà en el fons de la mar.

ANNE: Això sona molt dramàtic, professora Anna.

ANNA DE RODA: Però és molt real, senyoreta Anne! Teniu cara de peixet d'aigua dolça. (*Imita la cara d'un peixet.*) Digueu-me, com és la cara d'una pirata?

CIÓ: Retorçada i amb la dentadura atapeïda.

ANNA DE RODA: Cames separades, a l'altura dels malucs.

MARY: Per a agafar base.

ANNA DE RODA: Rugix des del pit.

ANNE: Per a traure la força interior. Arrrrrrgggg!

ANNA DE RODA: Espanta amb el gest.

CIÓ: Perquè sols s'acosten a mi si és necessari.

ANNA DE RODA: Penetra amb la mirada.

MARY: Per a conèixer les intencions d'aquell que s'atrevisca a creuar-se en el meu camí.

ANNA DE RODA: Bé. Però no és a mi a qui heu de convèncer, peixets d'aigua dolça... Que ja vos dic que no m'esteu convencent. És a la vostra tripulació a qui heu de fer sentir com una autèntica tripulació pirata, o sereu carn de canó bucaner.

ANNE: *(Dirigint-se a la resta de la classe i al públic.)* Pirates, animeu-vos. Poseu-vos tots drets! Vinga, vinga, vinga, ja esteu tardant! Vull veure una autèntica tripulació pirata davant meu!

CIÓ: Una tripulació digna de ser respectada per la mar! Digna de ser temuda pels anglesos, pels pirates i, sobretot, pels totpoderosos espanyols!

MARY: Com és la cara d'una dona pirata? Retorçada. Com rugix una pirata? ARRRGGGG. Mostreu el puny mentre rugiu!

ANNE: I ara, pirates, colpegeu el terra al ritme de la nostra cançó. *(Sona el ritme de "We Will Rock You", de Queen, i colpegem el terra amb els peus seguint el ritme.)* I rugim amb totes les nostres forces!!! *(Tres vegades.)*

ANNA DE RODA: Molt bé! Ja comence a veure una capitana i la seua tripulació. Ara, escolteu-me tots! Quan jo diga: "VIURE PIRATA ÉS...", vull que contesteu: "VIURE AVENTURES". Preparats? VIURE PIRATA ÉS... *(Viure aventures.)* VIURE PIRATA ÉS... *(Viure aventures.)* VIURE PIRATA ÉS... *(Viure aventures.)*

CIÓ, MARY, ANNE I LA RESTA DE LA CLASSE: VIURE AVENTURES, VIURE AVENTURES, VIURE AVENTURES.

DIRECTORA DOLORS: *(Entra la directora de l'escola sobtadament.)* Viure pirata és viure brut, desordenat, fent pudor, i sense plantar arrels enlloc. Sempre perseguint núvols d'abordatge en abordatge, i de taverna en taverna.

ANNE: La directora Dolors sempre apareix en el millor moment.

DIRECTORA DOLORS: Deixeu de fantasiejar. Esteu ací per a aprendre bones maneres i valors.

CIÓ: I llegir?

DIRECTORA DOLORS: Sí, també, però és més important...

MARY: I escriure?

DIRECTORA DOLORS: També, però això no és el més important.

ALUMNA DE LA CLASSE: Però en la classe dels xics estan dibuixant vaixells, aprenent les parts de cada tipus de nau i escoltant històries de navegants famosos.

DIRECTORA DOLORS: Poseu atenció en tot el que aprendreu, sereu bones dones i formareu una família. I, creieu-me, algun dia entendreu que... *(totes les alumnes repetixen de memòria les paraules que diu la directora)* "el més important és que arribeu a ser una bona mare, encara que tingueu fills amb el cap ple de núvols clars". Anem! Vinga! Què espereu? Feu tot el que vos he dit.

ALUMNA DE LA CLASSE: Directora Dolors, es repetix més que un lloro guacamai.

DIRECTORA DOLORS: Atentes i a aprendre bons costums! De seguida!

Totes les alumnes de la classe van al seu pupitre a fer calça, randes o brodats.

DIRECTORA DOLORS: Professora Anna, es pot saber què està ensenyant a les nostres alumnes?

ANNA DE RODA: L'art de la interpretació. Estic plantejant-me representar una obra de Lope de Vega.

DIRECTORA DOLORS: Vol que es facen actrius?

ANNA DE RODA: Vull que es facen dones fortes amb la capacitat d'imaginar i crear una realitat millor que la que estan vivint.

DIRECTORA DOLORS: Van a l'escola! Estan rebent una educació; es pot tindre un privilegi més gran?

ANNA DE RODA: Despertar en l'alumnat el desig d'esbrinar pel seu compte les causes dels fenòmens i les raons dels fets històrics, d'aprendre a expressar el que pensen i senten, a llegir i a escriure... Això és per a mi rebre una educació, directora Dolors.

ANNE: Professora, un lloro guacamai!

DIRECTORA DOLORS: Prou! La pròxima que em diga que sembla un lloro guacamai serà expulsada indefinidament!

ANNE: Però és que hi ha un lloro guacamai en la finestra.

ANNA DE RODA: Pew, lloro del dimoni! *(Tira el barret davall de la seua taula.)*

DIRECTORA DOLORS: *(Senyant-se.)* Acaba de dir que soc el dimoni.

ANNA DE RODA: El dimoni de la cullera de pal m'ha trobat.

DIRECTORA DOLORS: El dimoni la buscava?! Està espantant-me, Anna. (*Anna assenyala la finestra a on es troba el lloro guacamai.*)

PEW: (*Volant fins al muscle de la directora Dolors.*) Hola!

DIRECTORA DOLORS: AHHHH! Lleveu-me'! Lleveu-me este dimoni de damunt!

CIÓ: És un lloro guacamai.

MARY: Un pardal molt difícil de veure a Espanya, per no dir impossible.

ANNE: Llevat que hi haja pirates prop.

ANNA DE RODA: L'home de la cullera de pal està prop.

DIRECTORA DOLORS: Tinc fòbia als pardals. Correu totes! (*Ix corrent de la classe.*)

PEW: Pew, Pew! Ja t'hem trobat, Anna de Roda! Dona'ns el mapa!

ALUMNA: Un lloro que parla!

CIÓ: Ve per vosté, professora Anna.

ALUMNA: És preciós!

MARY: Fa cara de pomes agres.

ALUMNA: Me'l vull emportar a casa.

ANNE: Jo no m'emportaria un lloro pirata a casa.

ALUMNA: Pirata?

ANNA DE RODA: Vine ací, Pew, lloro del dimoni. (*Persegueix el lloro per la classe i bota àgilment per damunt de les cadires i dels pupitres.*)

PEW: Pew, Pew! L'he trobada, he trobat Anna de Roda, la Mestra Pirata.

ALUMNA: No pot ser veritat el que diu el lloro, professora Anna. Vosté no pot ser pirata.

UNA ALTRA ALUMNA: Clar que no pot ser pirata, cap de suro! Ella és una dona!

ANNA DE RODA: Una dona pot ser qualsevol cosa que es propose. I ara, fugiu totes abans que arriben els pirates que em perseguixen, o acabareu totes mortes.

ALUMNES: Valdrà més que li fem cas. Anem! Cames ajudeu-me!

Ixen totes menys Ció, Mary i Anne, que boten les tres juntes, paren la trajectòria del lloro i ajuden la professora Anna, que per fi pot agafar el lloro per les potes.

ANNA DE RODA: Ho sent, vell amic, però no puc permetre que avises la resta de la colla.

PEW: Pew! Pew! Dona'ns el mapa, Mestra Pirata. A on l'amagues? Tornarem per a buscar-lo. *(Pew trenca un sobre i deixa caure unes pólvores damunt d'Anna de Roda, les quals la fan tossir fins a deixar-la inconscient. Després, el lloro fa una volta per la classe i se'n va d'escena.)*

CIÓ: Desperte's, mestra! *(Acostant l'orella al cap de la mestra.)* Respira!

MARY: Intentem alçar-la!

Les tres alumnes, alhora, intenten alçar la mestra, carregant-la sobre l'esquena d'Anne. Anne aconseguix fer tres passes, amb l'ajuda de Ció i Mary, però el pes de la mestra fa que totes tres acaben tombades a terra, amb Anna de Roda damunt.

ANNE: Pesa massa.

MARY: Hem de traure-la d'ací abans que arriben la resta de pirates, o es faran tres collars amb les nostres dentadures.

CIÓ: Mai m'havia fixat en el collar de la professora. Té una botelleta! *(L'agafa i llig el que hi posa.)* "ANTÍDOT". *(Es miren les tres i Ció, ràpidament, dona a beure l'antídot a la professora, que comença a tossir i es posa drete d'un bot.)*

ANNA DE RODA: Pew, lloro del dimoni!

MARY: Ja se n'ha anat. Però prompte tornarà amb la resta de pirates.

ANNA DE RODA: *(Sostenint amb la mà el penjoll amb l'ampolleta, veu que li han donat el contingut.)* "Si coneixeu el verí que utilitzen els vostres enemics, duu sempre damunt un antídot." Consell de la Mestra Pirata. *(Agafa el barret de pirata que s'havia quedat davall de la taula i, movent-lo, fa una salutació.)* Sou les tres xiquetes més cabudes que he conegut mai. Hauríeu d'haver fugit amb la resta de companyes. Però m'heu salvat la vida.

ANNE: Mai abandonem qui necessita la nostra ajuda. Vosté ens ho ha ensenyat. *(Les tres comencen a xocar les mans entre elles amb una salutació assajada que es nota que fan moltes vegades.)*

ANNE, CIÓ I MARY: "Les tres unides tenim més força per a ajudar-nos a nosaltres i a qui ho necessita!"

CIÓ: Les seues classes ens han canviat la vida; no podíem abandonar-la quan més ens necessitava.

MARY: Però, professora Anna, si vosté és pirata, deu haver matat molta gent, no?

ANNA DE RODA: Ja fa anys que em vaig retirar; ja no tinc edat per a ser pirata. Però com que sempre anava donant lliçons a tothom, em deien la Mestra Pirata *(fa la mateixa salutació pirata d'abans amb el barret)*, no la Pirata Sanguinària. *(Les tres somriuen.)*

Anna de Roda colpeja amb el peu un tauló de fusta, que s'obri i mostra un amagatall d'a on trau una espasa, un trabuc i una pistola.

ANNE, CIÓ I MARY: *(Ràpidament i amb molta por, s'agenollen i alcen els braços.)* No ens mate, per favor!

ANNA DE RODA: Escolteu-me, que tenim poc de temps! Els pirates que estan a punt d'arribar tenen ben poc de mestres i molt de sanguinaris. És cert el que deies, Anne? Vols viure aventures?

ANNE: "Solcant la mar a tota vela, serà el meu vaixell el meu tresor."

CIÓ: "El meu Déu, la llibertat." Jo també, Mestra Pirata.

MARY: "El vent i les estrelles em guiaran." No tenim res en contra de cosir, casar-nos i tindre fills, però sabem que la vida té més coses per oferir-nos, i volem viure-les.

ANNA DE RODA: Teniu coratge! Sabeu què significa això, xiquetes escriptores? La força que pertany al cor, la capacitat d'enfrontar-se als perills. El que estan buscant els pirates és este barret.

CIÓ, ANNE I MARY: El barret del teatre?

ANNA DE RODA: Me'l va donar la meua capitana quan es va retirar. Xing Shih, la pirata més gran que mai ha existit.

ANNE: Un moment, un moment. La pirata més gran de la història ha sigut una dona?

ANNA DE RODA: En els mars de la Xina, va arribar a capitanejar una flota de dos mil vaixells i setanta mil pirates, entre hòmens i dones.

CIÓ: Amb vosté una mai es gita sense aprendre una cosa nova.

MARY: Això de Mestra Pirata li ve al pèl.

ANNA DE RODA: Dins d'este barret està amagat el mapa del tresor més important i gran de tots els de Xing Shih, el tresor que la va convertir en la pirata més gran de tots els temps.

MARY: Jo no veig cap mapa.

ANNA DE RODA: Pareu atenció; deuen estar a punt d'arribar. *(Explicant-se més de pressa.)* Està fet amb una tinta especial. Sols es mostrarà les nits de lluna plena i, a més, haureu de desxifrar-lo.

CIÓ: Esta nit hi ha lluna plena.

ANNE: Jo el portaré.

ANNA DE RODA: *(Trau de l'amagatall dos teles de colors i un saquet.)* Vosaltres dos, poseu-vos al cap este mocador; pareixereu més adultes. I ací teniu un saquet amb prou or per a comprar un vaixell i contractar una tripulació.

MARY: Açò es complica per moments.

CIÓ: Les tres juntes tenim més força per a ajudar-nos.

Fan la seua salutació especial xocant les mans.

ANNE: Ho aconseguirem.

ANNA DE RODA: Tres últimes coses. La primera: busqueu un capità que vos transmeta honestedat, o la vostra aventura haurà acabat abans de començar. La segona: no confieu en l'home de la cullera de pal. I la tercera...

S'escolten veus de pirates i tirs. Entra la directora Dolors, alarmada i cridant.

DIRECTORA DOLORS: Ens ataquen! Ens ataquen! A on estan la resta d'alumnes?

Anna de Roda va cap a la porta per a veure per on venen els pirates i es creua amb la directora, que comença a cridar en veure-la amb dos pistoles a les mans.

DIRECTORA DOLORS: Ahhhhhh! Professora Anna? És vosté? Mai deixarà de sorprendre'm.

ANNA DE RODA: Eu, quines alumnes... Elles l'ajudaran a fugir per l'altra porta.

DIRECTORA DOLORS: (*Indignada.*) Elles m'ajudaran a mi?

Sonen dos tirs.

DIRECTORA DOLORS: (*Cridant.*) AAAHHHHH!

ANNE, CIÓ I MARY: Vinga amb nosaltres, directora.

DIRECTORA DOLORS: Gràcies, gràcies! És que no puc amb tot açò jo sola.

Anna de Roda es dirigix a l'eixida per la qual ha entrat la directora, apuntant amb les pistoles.

CIÓ: Un moment! Mestra Pirata, quina era la tercera cosa que ens havia de dir?

ANNA DE RODA: "El tresor que esteu buscant està dins de vosaltres, però necessiteu esta aventura per a poder trobar-lo." I ara, la Mestra Pirata donarà a estos pirates una lliçó que no oblidaran en la vida.

La Mestra Pirata ix per la dreta, i les alumnes i la directora per l'esquerra. Sonen tirs, ràfegues de llums, veus de pirates espantats. I FOSC.

Llum en el centre de l'escenari. Les tres amigues es dirigixen cap a la llum. Anne subjecta el barret i les tres miren l'interior; després, miren cap al públic i canten la cançó del mapa:

ANNE, CIÓ I MARY: (*Cantant*)

Lluna, lluna,

Lluna, lluna,

Ix el sol, ix el sol;

Mira la palmera

I entre les muntanyes

Estic jo,estic jo.

Anne es posa el barret i les tres s'abracen.

Escena 2 | Comença l'aventura

Canvi de llums. Sona una música lleugera i graciosa.

Mary i Ció es posen el mocador en el cap i, juntament amb Anne, comencen a muntar l'escenografia del vaixell, que pot consistir en un timó fet amb cartó o qualsevol material al qual tingueu fàcil accés, i dos taules al costat i una cadira per a pujar a les taules; així es crea una altura en el vaixell. Darrere podeu penjar un llençol, com si fora el velam del vaixell. Els companys de classe que representen els mariners d'esta escena ajudaran amb el canvi d'escenografia.

Mary es dirigix a un dels mariners que estan canviant l'escenografia.

MARY: Vol ser el capità del meu vaixell?

MARINER 1: Una dona que vol navegar? Ha, ha, ha, ha!

Ció es dirigix a un altre dels mariners que estan canviant l'escenografia, o que estan fent qualsevol activitat de les que es poden fer en un port.

CIÓ: Vol ser el capità del meu vaixell?

MARINER 2: Ha, ha, ha, ha! Navegar amb dones porta mala sort!

Anne es dirigix a un altre mariner que està en escena.

ANNE: Vol ser el capità del meu vaixell?

MARINER 3: Les dones a casa, a cuidar els xiquets!

MARY: Un capità i una tripulació, no demanem res més. Un capità a qui no l'espante navegar amb dones.

CIÓ: Tenim dos cames, dos braços, un cervell i el mateix coratge que qualsevol dels hòmens amb qui hem parlat hui.

ANNE: Fins i tot hem pogut comprar el millor vaixell de tot el port. ¿Algú ens pot explicar per què és tan difícil trobar un capità que vulga navegar amb nosaltres?

CAPITANA ANA MARÍA DE SOTO: Jo navegaré amb vostés.

CIÓ: Vaja, ja hi ha una persona que vol navegar amb nosaltres!

CIÓ, ANNE I MARY: Genial!

MARY: Ara serem quatre les dones amb qui no voldran navegar els hòmens.

ANNE: Estem buscant un capità i una tripulació. Però cap home vol navegar amb nosaltres.

CAPITANA ANA MARÍA DE SOTO: Jo seré la seua capitana. (*Fa una salutació especial amb el barret.*) Capitana Ana Maria de Soto, al seu servei. Com es diuen vostés?

CIÓ: Ció Arenal.

ANNE: Anne Bonny.

MARY: Mary Read.

CIÓ, ANNE I MARY: (*Fent la seua salutació especial.*) "Les tres unides tenim més força per a ajudar-nos a nosaltres i a qui ho necessita!"

CAPITANA ANA MARÍA: Veig passió i determinació en les tres; estaré encantada de prestar-los els meus serveis. I a mi no m'importa que siguen dones; estan de sort.

CIÓ: Però vosté és una dona. Està segura que és un capità?

CAPITANA ANA MARÍA: Capitana Ana María de Soto y Alhama, si no els importa. M'he passat tota la vida navegant. El meu pare va ser capità de vaixell, i per mèrits propis, vaig acabar ocupant el seu càrrec. Però la major part de la meua tripulació es va retirar i la resta van decidir no tornar a navegar. És difícil trobar una tripulació quan eres dona. No sé si m'entenen.

CIÓ: Veig en vosté una capitana honesta.

CIÓ, ANNE I MARY: Ens agrada!

ANNE: *(Mostrant-li el barret.)* Veurà, tenim en el nostre poder el mapa d'un tresor molt important.

MARY: I anem a buscar-lo.

CAPITANA ANA MARÍA: Permeten-me un consell. Amaguen eixe mapa si no volen atraure tots els pirates del port.

Apareix un home amb arracades, un mocador al cap i una cullera molt gran de fusta en la mà.

CAP DE GOS: Disculpen, però m'ha paregut entendre que estan buscant una tripulació. És cert?

ANNE: Així és.

CAP DE GOS: Per Neptú, que som la tripulació que estan buscant. Xicons, ja tenim un vaixell! L'últim a embarcar serà el primer a netejar la coberta!

De quatre a sis alumnes disfressats de mariners es col·loquen l'un al costat de l'altre i formen una filera. A un costat d'ells es posarà Cap de Gos, i a l'altre, la capitana i les tres aventureres.

CAP DE GOS: Tant de temps en terra ja ens feia sentir marejats. Vinga, xicots, embarqueu! *(Anima els mariners a anar al vaixell, però Ció els deté.)*

CIÓ: Un moment, nosaltres encara no els hem acceptat com a tripulació.

MARY: De moment, sols hem contractat la capitana.

CAPITANA ANA MARÍA: Capitana Ana María de Soto y Alhama, quan es dirigisca a mi. *(Fa una salutació especial amb el barret.)*

CIÓ: Ció Arenal.

ANNE: Anne Bonny.

MARY: Mary Read.

CIÓ, ANNE I MARY: *(Fent la seua salutació especial.)* "Les tres unides tenim més força per a ajudar-nos a nosaltres i a qui ho necessita!"

CAP DE GOS: Mariner Cap de Gos, per a servir-la, capitana. (*Fa una salutació molt divertida imitant un gos, la qual acaba amb tres lladrucs.*)

CAPITANA ANA MARÍA: No insistisca a anomenar-me capitana si, com és el cas, les senyoretetes ací presents no els han contractat a vosté i a la seua tripulació.

CAP DE GOS: Disculpe'm, capitana Ana María Soto i Alà. Senyoretetes, veig que vostés són l'empresa contractant. Els presente la tripulació més viril, aguerrida, forta i temuda que es pot trobar en este port. Autèntics hòmens al seu servei. Mariners, mostreu els vostres músculs! (*Ho fan.*) Feu cares lletges! (*Ho fan.*) I ara, rugiu mostrant el puny! Argggg!!!! (*Ho fan.*) Sabia que els agradarien els meus xics. Vinga, xicots, pugeu al vaixell.

ANNE: Un moment! Quiets tots ací! Li demanem, senyor Cap de Gos, que deixe de parlar com si sabera què és el millor per a nosaltres.

La capitana i les tres xiques parlen entre elles.

MARY: Este home em fa posar molt nerviosa!

CAPITANA: I presenta els seus hòmens com si foren autèntics pirates.

CIÓ: A més, ens van advertir recentment que no ens confiarem si se'ns acostava un home amb cullera de pal.

CAPITANA: Què podem fer? Els assegure que és molt difícil contractar una tripulació en este port i, en canvi, estos hòmens estan desitjant embarcar-se amb nosaltres.

ANNE: Vegem si es pot fer alguna cosa amb ells. Lamentablement, necessitem arribar a entendre'ns. Mariners, espere que no pensen que estem desesperades per contractar qualsevol tripulació. Per a assegurar-nos que són la tripulació que necessitem per al nostre viatge, els farem La Prova.

MARY: Intuïm en vostés qualitats i valors que poden ser útils en el viatge que ens disposem a mamprendre. Els formularem unes preguntes a les quals hauran de respondre amb un sí o un no. Si la seua resposta és "sí", facen un pas avant, però si és "no", queden-se quiets.

ANNE: Que comence La Prova!

Els alumnes que van de mariners han de respondre allò que creguen. Les respostes no estaran condicionades per qui dirigeixca l'obra.

CIÓ: Que faça un pas avant qui es considere fort. (*Espera la resposta. Cap de Gos fa un pas avant i presumix de força.*) Molt bé. Ja poden tornar al lloc els que han avançat.

MARY: Que faça un pas avant qui siga capaç de lluitar no per l'or, sinó per la justícia. (*Espera la resposta. Cap de Gos es queda pensant i fent cara de no entendre la pregunta.*)

CAPITANA: ¿Entenen que la força no es demostra alçant pesos pesats, sinó que s'aconsegueix superant situacions difícils, les crítiques o les pèrdues?

ANNE: Que faça un pas avant qui cride quan s'enfada. (*Cap de Gos fa un pas avant i crida mostrand el puny.*)

CAPITANA: ¿Tinc davant meu persones tancades que no expressen el que senten, o valentes que saben riure, plorar i expressar la seua por? (*Cap de Gos es riu del comentari, mostrand desacord.*)

CIÓ: Que faça un pas avant qui siga competitiu. (*Cap de Gos fa un pas avant i presumix.*)

MARY: Que faça un pas avant qui tinga por del treball.

ANNE: Un pas avant qui sàpia perdre.

CIÓ: Un pas avant qui sàpia guanyar.

MARY: Un pas avant qui respecte els seus rivals.

CAPITANA: ¿Entenen que algunes vegades guanyaran vostés i que altres vegades ho faran els seus rivals? ¿Entenen que les enrabiades són una mostra de debilitat?

ANNE: Que faça un pas avant qui sàpia demanar les coses bé.

CAPITANA: Un pas avant qui sàpia donar les gràcies.

CIÓ: Un pas avant qui crega en si mateix.

CAPITANA: Que faça un pas endavant qui sàpia escoltar. (*Cap de Gos fa un pas avant, es fica el dit a l'orella i es menja la cera que trau. La capitana s'acosta a ell i fa l'observació següent.*) Saben que escoltar no és sols escoltar paraules o sons? Escoltar és posar tota la nostra

atenció en la persona que parla. Usant els ulls, les orelles i el cor per a poder entendre el que ens volen dir.

MARY: I vosté, Cap de Gos? Es dedica a allò que més li agrada? Es divertix i se sorprén amb allò que fa?

CAP DE GOS: Jo sempre he volgut ser cuiner.

ANNE: Doncs serà el cuiner del nostre vaixell.

CAP DE GOS: *(Amb entusiasme.)* Molt bé!

CIÓ: Crec que ja ho tenim clar. Tripulació, ens han convençut. Ja poden pujar al vaixell.

La tripulació ho celebra.

La capitana puja a la taula a on està el timó; posa una mà en el timó del vaixell i comença a donar ordres.

CAPITANA: Mariners, marineres! Carreguen ràpidament les provisions, i quan jo els ho ordene, llevaran àncores i desplegaran les veles! Jo m'encarregaré de marcar el rumb! Senyor Cap de Gos!

Cap de Gos, amb l'ajuda d'algun mariner més, apareix amb una olla i utensilis de cuina que necessiten, i quatre tamborets que posaran en escena. Un darrere de l'olla, i tres a la seua dreta.

CAP DE GOS: Sí, capitana!

CAPITANA: Se serviran tres menjars al dia, a les sis, a la una i a les set. Li exigisc puntualitat! *(Baixant per a parlar amb Ció, Anne i Mary.)* Senyoretetes...

MARY: Capitana, si no li importa, nosaltres volem ajudar en la cuina el senyor Cap de Gos; no ens fiem d'ell.

CAPITANA: M'han llegit el pensament. *(Sense que la resta la puguen escoltar.)* Però mantinguen els ulls ben oberts.

ANNE: No es preocupe. No pensem llevar-li l'ull de damunt, ni a ell ni a la seua cullera de pal.

CIÓ: Senyor Cap de Gos, nosaltres l'ajudarem en la cuina.

CAP DE GOS: Serà un autèntic honor tindre al meu càrrec, com a grumets, les empresàries contractants. Però heu de saber que en la meua cuina ningú rep un tracte de favor. Organitzeu les provisions *(li*

dona les provisions perquè les organitze); netegeu les olles, els plats i els coberts, i comenceu a pelar creïlles, que comencem a cuinar. La capitana vol el menjar a la una i exigeix puntualitat.

Les tres poden asseure's a pelar creïlles, o una pot pelar creïlles, l'altra fregar la coberta i l'altra netejar els elements de cuina. Cap de Gos ha posat un cartó, que té dibuixat un foc, davant de l'olla; s'ha assegut darrere de l'olla, i mou l'interior amb la seua cullera de pal.

CAP DE GOS: Veig que vos desenrotlleu bé en la cuina, grumets.

MARY: Fem açò des que tenim memòria.

CAP DE GOS: Vaja, vaja... Tinc autèntiques cuineres al meu càrrec. Posa un grapat de sal, Mary. *(Mary ho fa, i Cap de Gos mou el contingut de l'olla i tasta el menjar.)* Has posat sucre! Posa sal!

MARY: Vaja, ho sent... *(Tira la sal.)* Per a ma mare, la cuina és un dels pilars bàsics que necessita qualsevol dona per a fer-se un bon futur.

CAP DE GOS: Mon pare no em permetia acostar-me a la cuina a menys que fora per a menjar.

CIÓ: Crec que ton pare i les nostres mares s'haurien caigut bé. Quina bona olor! Què és?

CAP DE GOS: L'olla pirata, amb moltes creïlles! Poseu, poseu les creïlles que heu pelat. *(Ho fan.)* Estime la cuina. I estime el que sent quan estic cuinant. Em sent segur, imaginatiu, sense límits. I no suporte que ningú em diga que no puc fer alguna cosa per ser un home.

ANNE: Per això es va fer mariner?

CAP DE GOS: S'han de posar ous. *(Anne tira ous a l'olla.)* És cert que vosaltres sabeu escoltar molt bé. En una tripulació d'hòmens enmig de l'oceà, algú havia de fer "les tasques de dones". I eixe havia de ser jo. Sempre hi ha una manera de poder aconseguir els teus somnis. Cara de besuc.

MARY: Què?

CAP DE GOS: Que poseu cara de besuc. *(Les tres fan una ganyota imitant un besuc.)* No! En l'olla!

MARY, ANNE I CIÓ: Ahhhhh!

CAP DE GOS: I vosaltres... Quin és el vostre somni? Què esteu buscant?

CIÓ: La sensació que has descrit quan cuines, nosaltres la sentim quan escrivim.

MARY: Ens encanta escriure històries d'aventures. Crear personatges valents, sensibles, lliures.

ANNE: Jo em vaig adonar que el que volia en realitat era ser eixos personatges que escrivia.

CIÓ: I jo.

MARY: I jo.

CAP DE GOS: Sempre hi ha una manera de poder aconseguir els teus somnis. *(Dona la cullera a Anne, que segueix movent el contingut de l'olla. Mary neteja amb la fregona, i Ció neteja utensilis de cuina. Anne i Mary són noms estrangers; d' on veniu vosaltres?)*

ANNE: Els meus pares eren irlandesos.

MARY: I els meus, anglesos. Cansats dels dies ennuvolats i de la pluja, somiaven a viure en el país del sol.

ANNE: Van acomplir el seu somni i nosaltres vam nàixer a Espanya.

CAP DE GOS: Els somnis són la millor brúixola que existix.

CIÓ: Cap de Gos, coneixes una marinera anomenada Anna de Roda?

CAP DE GOS: *(Dissimulant.)* No. No em sona de res... Vaja, vaja, em sent com un dels personatges de les vostres històries. I... quina aventura estem vivint? *(Ció li dona a tastar el menjar.)* Falta alguna cosa... *(Posa espècies al menjar i el torna a tastar.)* Ara millor. Cap a on ens dirigim? Què estem buscant?

MARY: Una illa. Ho sé, ho sé, no és una gran aventura, però està bé per a començar. Quan la trobem, podrem anomenar-la i situar-la en els mapes.

CAP DE GOS: I si no està en els mapes, com la trobarem?

ANNE: Un poc de fe, senyor Cap de Gos. La fe és la sal dels somnis que es complixen.

CAP DE GOS: Doncs espere que este somni no siga unes postres, perquè sense mapes, la meua fe empal·lidix.

Apareix el Xato en la torre de proa i crida a Cap de Gos.

EL XATO: Cap de Gros, pots pujar a la torre de proa? Necessitem la teua ajuda.

CAP DE GOS: (*Dirigint-se al Xato.*) Com estàs? (*A les xiquetes.*) Estos mariners no saben fer res si no hi estic jo. El dinar ja està. Aneu a parar la taula, que la capitana vol que dinem a la una i exigix puntualitat.

Les xiquetes marxen, carregades dels diferents utensilis de cuina i del poal i la fregona. Queden Cap de Gos i el Xato en la torre de proa.

EL XATO: Cap de Gros!

CAP DE GOS: T'ho he dit mil vegades: és Cap de Gos, no Gros.

EL XATO: Doncs això, Cap de Gros. Deixa't estar de romanços i aconseguix el mapa.

Entra el lloro Pew en escena.

LLORO PEW: Pew! Pew!

CAP DE GOS: Pew! A on estaves?

LLORO PEW: Pew! Cap de Gos, crec que valdrà més canviar l'ordre del pla. Primer acabem amb elles i després els furtem el mapa. Et veiem tendre amb les xicones.

CAP DE GROS: (*Els agafa als dos per les orelles.*) Em veieu tendre? Seguirem l'ordre del pla, i farem les coses ben fetes. Esperarem que ens porten a l'illa del tresor, i en eixe moment, els furtarem el mapa i les llançarem als taurons. Pew, tu eres el que ha d'estar al lloro per a veure a on amaguen el mapa. Et necessite centrat.

LLORO PEW: Perdona, Cap de Gos, però és que perd la paciència amb molta facilitat.

CAP DE GOS: Doncs la paciència és l'art d'esperar el moment adequat per a fer les coses. Tots els dies hem de practicar la nostra paciència, amb la resta i amb nosaltres mateixos.

EL XATO: A mi la capitana em té tressat.

CAP DE GOS: Estressat.

EL XATO: Ho vol tot perfecte.

LLORO PEW: Perfecte.

EL XATO: Frega i grana la coberta.

CAP DE GOS: Agrana.

EL XATO: Amarra i espenta la barra del cabrestant. No em corregiu ara?

LLORO PEW: Això ho has dit perfecte.

CAP DE GOS: Ja entenc què és el que vos passa.

EL XATO: Necitem un glop.

CAP DE GOS: Necessitem. I... tot el contrari. Necessiteu amor, i necessiteu humor. Amor per entendre la vida. I humor per a suportar-la cada dia. L'amor es troba estimant-se a un mateix, cada dia un poquet més. I l'humor, jo el vaig trobar en la meua última travessia amb la pirata Xing Shih, quan, en creuar-nos amb el vaixell de Barba-rossa, el nostre capità ens va dir: "¡A bordar el barco!". I li vam deixar un vaixell preciós a Barba-rossa... Uns brodats que li vam fer...
(Comença a baixar de la torre de proa.)

LLORO PEW: Pew! Ja comença amb els acudits. Valdrà més que ens n'anem.

CAP DE GOS: En la mateixa travessia li vaig dir a la capitana Xing Shih: "Capitana, el vaixell té un forat i està entrant aigua". I ella em va dir: "Crida Patapal". "A Patapal, per a què?" "Per a 'tapal-lo'." (Riu. Al públic.) Bo, ja és hora que vaja a acabar de preparar el dinar. Adeu!

Ixen del seu amagatall la Capitana, Ció, Mary i Anne.

CIÓ: Just quan començava a caure'm bé este Cap de Gos, va i resulta que és un pirata molt menyspreable.

CAPITANA: Sabia que esta tripulació no era de fiar, però no creia que arribarien a l'extrem de voler llançar-nos als taurons.

MARY: Els posaré un bon grapat de valeriana en el sopar, i ració doble de rom perquè es queden ben adormits. Abans que isca el sol, ja els haurem llançat als taurons.

CAPITANA: És una proposta molt temptadora, Mary, però sense tripulació acabarem sent devorades per l'oceà. Necessitem 150 mariners per a conduir esta goleta.

ANNE: Genial! O ens devoren els taurons, o ens devora l'oceà. Què podem fer?

CAPITANA: Mon pare sempre deia que quan les coses no es veuen clares a estribord, és millor mirar a babord.

CIÓ: Què vol dir?

CAPITANA: Que per a veure clar, només cal canviar la direcció de la mirada. Dividim el nostre problema en parts i deixem de veure'l com un únic problema. Ells volen que els portem a l'illa del tresor i nosaltres volem que ens ajuden a anar a l'illa del tresor. Veritat?

MARY: I què fem amb Pew? Eixe lloro cotorro no pararà fins que em furte el mapa del tresor. Em fa vindre calfreds!

CAPITANA: I vosaltres vos encarregareu que el lloro vos furte este mapa del tresor. (*Trau un mapa de la butxaca i fa uns dibuixos damunt.*) Agafem este mapa de les illes Canàries; li posem unes quantes fletxes, una creu i... *voilà*. Ja tenim un mapa fals del tresor. L'únic que s'ha de fer és deixar que ens el furte quan estiguem prop de la vora de l'illa.

ANNE: Per a agafar una barca i anar nosaltres davant amb el mapa autèntic.

CAPITANA: Estaran tan emocionats per haver aconseguit el mapa que no s'adonaran que nosaltres estarem en l'illa buscant el tresor.

CIÓ: Canvia la manera de veure les coses i les coses canviaran de forma. (*Dirigint-se al públic.*) Comencem amb el pla.

MARY: Primer, hem d'aconseguir que esta tripulació ens porte a l'illa.

ANNE: Mariners! Vos penseu que vos passareu tota la travessia còmodament asseguts? Quina classe de tripulació sou? Tot el món dret, esperant a rebre les primeres ordes. No vull veure ningú assegut.

CAPITANA: Senyor Cap de Gos, el vull ací ara mateix.

CAP DE GOS: *(Apareix en escena.)* De seguida, Capitana.

ANNE: Amigues, és nit de lluna plena. Hem d'afanyar-nos.

CIÓ: *(Al públic.)* Treballarem l'escolta tot el món.

MARY: Recordeu que escoltar és posar tota la nostra atenció en la persona que parla. Mirant amb els ulls, escoltant amb les orelles i posant el cor, perquè volem entendre de veritat el que estan tractant d'explicar-nos.

Les tres xiques faran alçar el públic, i faran amb ells un exercici d'escolta i ritme, inspirat en el mètode BAPNE. Tindreu l'explicació en un vídeo que s'adjuntarà al quadern didàctic.

CIÓ: *(Al públic.)* Alcem tot el món les dos mans. Baixem tot el món les dos mans.

MARY: Ens toquem el cap amb la mà dreta. Ens toquem l'orella esquerra.

ANNE: I a partir d'ara, tot el món farà dos passes cap avant i dos cap arrere. Ho farem alhora.

CIÓ: Davant-davant, darrere-darrere; davant-davant, darrere-darrere; davant-davant, darrere-darrere. I ara, comptem els números: 1, 2, 3, 4; 1, 2, 3, 4; 1, 2, 3, 4.

MARY: Genial! Ja tenim les ones que ens ajudaran a anar més ràpid!

ANNE: Ara farem una palmada en l'1; 1, 2, 3, 4. *(Ho repetix dos vegades.)*

CIÓ: Palmada en l'1 i el 3; 1, 2, 3, 4. *(Ho repetixen dos vegades.)*

MARY: S'acosta una tempesta! Agafeu-vos les mans!

CIÓ: Heu de saber que la part de davant del vaixell es diu proa, i la part de darrere, popa. Així que repetiu totes les nostres ordres per a poder travessar esta tempesta.

ANNE: Si diem: "Po-pa, popo-pa", vosaltres ho repetiu: "Po-pa, popo-pa".

MARY I CIÓ: Proa proproa, proa proproa.

Repetixen la cançó diverses vegades amb el públic.

ANNE, MARY, CIÓ I CAPITANA: *(Cantant.)*

Lluna, lluna,

Lluna, lluna,

Ix el sol,

Ix el sol;

Mira la palmera

I entre les muntanyes

Estic jo, estic jo.

CAPITANA: Ja hem passat la tempesta!

ANNE: Terra a la vista! Terra a la vista! *(Les tres amigues i la capitana s'abracen contentes.)*

CAPITANA: *(Al públic.)* Ja poden seure, mariners i marineres! Hem arribat a la nostra destinació. Xicones, m'agradaria donar una ullada al plànol.

CIÓ: Clar que sí, capitana.

CAPITANA: Senyor Cap de Gos, avise la tripulació que hem arribat a la nostra destinació.

CAP DE GOS: De seguida, capitana. *(Cap de Gos marxa d'escena.)*

CAPITANA: El pirata ha mossegat l'ham. Seguim amb el pla.

Música còmica. La capitana i les xiques s'asseuen a vore juntes el mapa. Apareix volant el lloro Pew. Elles, al veure'l, dissimulen i ocupen altre lloc a l'espai, el lloro intentarà arribar a elles, però quan està a punt de fer-ho, elles ocupen altre espai. És com un joc de persecució en què elles fan veure que estan molt interessades mirant el mapa quan el que volen, en realitat, és que Pew l'agafe, pensant que és el mapa vertader. En un moment, la Capitana deixa el mapa fals damunt un mòdul, fent-se la despistada. Pew, s'adona i agafa el mapa convençut de que ha aconseguit el seu objectiu. Pew acaba agafant el mapa fals i ix d'escena.

CAPITANA: *(Parlant amb urgència.)* L'hem enganyat, xiques. Pew s'emporta el mapa fals. Jo he aconseguit convèncer part de la tripulació perquè ens ajuden amb el tresor a canvi d'una part d'este. Vaig a reunir-los; vosaltres prepareu un bot per a anar a l'illa.

CIÓ: D'acord.

Ix la capitana pel costat esquerre, i Anne es gira per a eixir pel costat dret, però es troba amb Cap de Gos, que porta el mapa furtat en la mà.

CAP DE GOS: Senyoretetes, crec que heu perdut açò. Ho estàveu buscant?

Per l'altre costat esquerre de l'escenari apareix el Xato, apuntant-los amb una pistola.

ANNE: Queda-te'l. Ves a buscar el teu tresor. *(En pegar la volta topa amb el Xato, i Cap de Gos l'agafa amb força.)*

CAP DE GOS: Ens preneu per babaus? Este mapa encara té la tinta fresca. En canvi, este barret...

Cap de Gos agafa el barret que porta Anne al cap.

CAP DE GOS: Este barret el recorde perfectament. És el barret de la mestra pirata Anna de Roda. *(Mira l'interior del barret i canta.)* Lluna, lluna, lluna, lluna, ix el sol... Has escoltat, Xato? Per fi, el mapa de Xing Shih és nostre.

CIÓ: No!

CAP DE GOS: Ens n'anem a l'illa, i vosaltres veniu amb nosaltres, per si ens creuem amb la capitana i els traïdors que la segueixen.

Ixen d'escena. Fosc.

Escena 3 | L'illa

Música. Vos suggerim, per al canvi d'escena, la cançó "Wellerman". Canviem a una escenografia d'illa. Hi ha una palmera, i els mòduls en forma de muntanya.

Ixen Ció, Mary i Anne, nugades les tres amb una mateixa corda. Comencen a cantar la cançó de la lluna. Les segueixen, vigilant-les, Cap

de Gos, que porta una pistola i tres pales (que poden ser de cartó o un altre material que no pese); el Xato, que porta una espasa, i Pew.

CIÓ, MARY I ANNE:

Lluna, lluna, lluna, lluna,

Ix el sol, Ix el sol;

Mira la palmera

I entre les muntanyes

Estic jo,estic jo.

CAP DE GOS: *(A Anne, Ció i Mary.) Senyoretetes, feu els honors. (Les deslliga i els dona les pales.)*

Les tres xiques es posen a cavar darrere del mòdul que fa de muntanya.

EL XATO: *(A Pew.)* Pew, què faràs tu amb l'or del tresor?

PEW: Pense comprar-me un avió que em porte volant de lloc en lloc. *(Volant per l'espai.)*

CAP DE GOS: Pew, els avions no existixen.

PEW: Aleshores pagaré a algú perquè els invente.

CAP DE GOS, EL XATO I PEW: Ha, ha, ha, ha!

CIÓ: És un espill!

CAP DE GOS: No pot ser! A on està el tresor? *(Cap de Gos agafa una pala i segueix cavant ell.)*

CIÓ: *(Mirant-se en l'espill.)* No em reconec. *(Les tres estan sorpreses en veure's.)*

ANNE I MARY: Jo tampoc.

PEW: Ens han enganyat!

EL XATO: Llancem-les als taurons!

PEW: Primer una bona trompada al cap, i després ja per als taurons!

CAP DE GOS: Ací ningú pegarà a ningú si no ho ordene jo.

PEW: Ja em teniu fartet tu i els teus romanços. Si no estàs amb nosaltres, estàs contra nosaltres.

CAP DE GOS: Sabeu tan bé com jo que elles no ens han enganyat. I matar tres xiquetes així perquè sí... No som eixa classe de pirates, veritat, xics?

PEW: Està contra nosaltres.

Pew colpeja amb el bec el cap de Cap de Gos, que cau marejat. El Xato lliga les tres xiquetes i Cap de Gos, mentre Pew els apunta amb un trabuc.

MARY: Pew! Solta'ns!

PEW: *(Al Xato.)* Tu, queda't ací vigilant-les! Jo vaig a veure com van les coses pel vaixell, i a avisar els del bot. Pew! Pew! *(Ix d'escena.)*

Cap de Gos es recupera del colp.

CAP DE GOS: Lloro del dimoni! Esteu bé, xiquetes?

CIÓ, ANNE I MARY: Sí...

CAP DE GOS: Quin embolic s'ha muntat! Teniu por? *(Silenci.)* No tingueu por. Tot s'arreglarà.

ANNE: Vosté ens ha enganyat... Pensàvem que li quèiem bé...

CAP DE GOS: I em caieu bé, xiquetes... Però tinc l'ànima de pirata i els pirates no som molt de fiar... Ho sent.

ANNE: Ja ho veig... Mai hauríem d'haver-nos refiat de la Mestra Pirata... El seu nom ja ho diu, és una pirata.

MARY: Tant de risc sols per un espill!

CAP DE GOS: Típic de la pirata Xing Shih. Els seus missatges secrets.

CIÓ: Què vol dir?

CAP DE GOS: *(En lligar-les, l'espill ha quedat als seus peus.)* Què veieu en l'espill?

CIÓ: A mi. Bé, algú que se sembla a mi.

CAP DE GOS: Que se sembla...? Veig una inscripció. La podeu llegir?

MARY: *"El verdader tresor està dins."*

CAP DE GOS: Sabeu? Xing Shih sempre deia que el que importa és la travessia, no la destinació. Potser eixe és el verdader tresor...

ANNE: Què vol dir?

CAP DE GOS: Què féieu abans d'estar ací?

CIÓ: Anar a escola.

MARY: Cosir.

ANNE: Resar.

CIÓ, MARY I ANNE: Escriure!

CAP DE GOS: Somiar a viure aventures...

CIÓ, MARY I ANNE: Sí!

CAP DE GOS: I ara, en canvi, teniu un vaixell, una capitana i una tripulació que, per cert, abans em seguia a mi... Clar que vos veieu diferents. Ja no sou unes xiquetes que somien a viure aventures.

MARY: Clar.

ANNE: Ara ho entenc.

CIÓ: Estem vivint les nostres pròpies aventures...

Apareix la capitana pel costat de l'escenari en què el Xato està vigilant. Va cap a ell. Li tapa la boca, i se l'emporta a la força.

ANNE: Capitana!

CIÓ: Pegue-li fort, capitana.

La capitana deslliga les xiquetes, però deixa lligat Cap de Gos.

CAPITANA: Sort que vos he trobat! Pareix que els seus amics l'han abandonat, Cap de Gos. Eixe lloro Pew no ha sigut fàcil d'esquivar! Però ja està arrestat; igual que la resta dels seus pirates. No podrà eludir la justícia.

CAP DE GOS: La justícia mai ha sigut feta per a mi, capitana...

CIÓ: Capitana, alliberem-lo.

MARY: Ens ha salvat la vida...

ANNE: Tenim un deute amb ell.

La capitana solta Cap de Gos.

CAP DE GOS: Gràcies!

La capitana mira Cap de Gos amb cara de pocs amics.

MARY: Capitana, este és el tresor que hem trobat...

CAPITANA: Un espill? N'esteu segures?

CIÓ: Sí. No hi ha res més... La Pirata Xing Shih era també una poeta.
(*Dona l'espill a la capitana.*)

CAPITANA: (*Mirant-se a l'espill.*) Hi ha una inscripció. (*Llegint.*) "El verdader tresor està dins"... Té gràcia esta Xing Shih! Tota una poetessa, sí!

CAP DE GOS: Deixeu-me veure'l una última volta... Per favor...

La Capitana li dona l'espill.

CAPITANA: (*A Cap de Gos.*) Què? Es veu afavorit, Cap de Gos? No pense llevar-li l'ull de damunt. Seguisc sense refiar-me de vosté. Un moviment en fals i es quedarà lligat a esta palmera fins a la fi dels seus dies.

Cap de Gos estudia tots els costats de l'espill i, de sobte, troba un compartiment secret a on troba un altre mapa que estava ocult.

CAP DE GOS: Doncs sí, capitana. Crec que tots estarem ben afavorits... (*Els mostra el mapa que ha trobat, alçant el braç amb entusiasme.*)

Anne li agafa el mapa d'un bot.

ANNE: És un altre mapa!

CAP DE GOS: *Voilà!* Una altra aventura!

CAPITANA: Hi ha un altre tresor amagat!

CAP DE GOS: A la fi, tot s'arregla.

CAPITANA: Però no per a vosté, Cap de Gos! No es moga del meu costat! No pense perdre'l de vista.

MARY: Nosaltres ens ocuparem d'ell, capitana. Volem raonar amb Cap de Gos, a soles. Vaja-se'n al vaixell i prepare la tripulació. Diga'ls que anem a buscar un nou tresor i que es preparen per a salpar cap a la nostra nova destinació.

CAPITANA: Amb molt de gust! Una nova travessia ens espera! (*Ix d'escena.*)

CAP DE GOS: Una altra aventura... Un altre tresor.

ANNE: Però no per a vosté, Cap de Gos... Vaja-se'n! Aprofite per a fugir si no vol acabar empresonat com la resta dels seus companys pirates.

CAP DE GOS: Em deixeu escapar?...

CIÓ: Estem en deute amb vosté per impedir que els seus amics ens feren mal. Ací darrere té un bot i algunes provisions. Segur que arribarà a bon port.

CAP DE GOS: Sent molt tot el que ha passat. Mai vos heu de refiar d'un pirata!

ANNE: No, Cap de Gos. És de vosté de qui no ens hem de refiar. (*Agafant-li del cap el barret de la Mestra Pirata i posant-se'l ella.*) Espere que els nostres camins no tornen a creuar-se.

CAP DE GOS: Tenint eixe mapa en les vostres mans, el nostre destí està unit, xiquetes.

Cap de Gos marxa.

ANNE, CIÓ I MARY: A buscar la pròxima aventura!

CIÓ: Però la meua no serà el tresor.

ANNE I MARY: Ah, no?

CiÓ: En el mirall he vist una dona amb el coratge d'anar a perseguir els seus somnis. I el meu és continuar aprenent i arribar a tindre estudis superiors.

MARY: Però les dones no poden anar a la universitat!

CIÓ: Quan va començar esta aventura tampoc podien ser pirates; per tant, algun dia arribarem, nosaltres les xiques, a estudiar qualsevol cosa que ens proposem.

ANNE: Tens raó, serà una gran aventura. Ció Arenal, la primera dona a tindre estudis superiors!

MARY: I nosaltres?

Al públic.

ANNE: Anne Bonny. Soc dona, pirata i amant de viure les meues pròpies aventures.

MARY: Mary Read. Soc dona, pirata i amant de viure les meues pròpies aventures.

ANNE: Tripulació! Hem trobat el primer tresor! Este ens donarà la força i el coratge suficients per a anar cap a la nostra nova destinació.

CIÓ: Gràcies per viatjar amb nosaltres i formar part d'esta història!

MARY: Viure pirata és... Viure aventures! Viure pirata és... Viure aventures! Viure pirata és... viure aventures! Prepareu el vaixell, que salpem!

Fi

CANÇÓ DE LA LLUNA

8

LLU NA LLU NA LLU NA LLU NA
FA SOL LA FA FA SOL LA FA

4

8

SURT EL SOL SURT EL SOL MI RA LA PAL ME RA
LA SI DO LA SI DO DO RE DO SI LA FA

7

8

I EN TRE LES MUN TA NYES ES TIC JO ES TIC JO
DO RE DO SI LA FA DO FA DO FA

Figura 3. Camino, M. J. (s.f.). Frère Jacques - Partitura y acompañamiento instrumental. En María Jesús Música. Partitura modificada de la versió original. Llicència CC BY-NC-SA.

E | ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES: ESCOLA D'AVENTURES

1. Temàtica i època en què transcorre l'obra

La temàtica de l'obra aborda la desigualtat que existia entre xiquetes i xiquets, hòmens i dones, en el segle XVIII, especialment en l'àmbit educatiu, i que encara hui trobem en alguns aspectes de la nostra societat.

Ens situem en l'època de la Il·lustració, en la qual hi ha grans canvis històrics, socials i també en l'àmbit educatiu, amb la instauració del raonament i els mètodes científics.

L'obra transcorre a finals del segle XVIII, coincidint amb l'inici de la primera escola pública i gratuïta per a xiquetes. Este fet va ocórrer cap a l'any 1783 en un poble de Màlaga, Macharaviaya, gràcies a la família Gálvez, que va obrir esta escola durant el regnat de Carles III.

L'educació era separada per sexes i existia una diferenciació evident entre les escoles elementals, tutelades majoritàriament per organismes públics, i les escoles regides per ordes religiosos.

Així i tot, eren poques les xiquetes que tenien accés a l'educació. Eixa és la motivació principal per a treballar amb l'obra de teatre l'accés progressiu de xiquetes i xiquets a un sistema educatiu universal i a una igualtat d'oportunitats efectiva.

2. Sobre els personatges

Els personatges d'esta obra estan inspirats en persones reals dels segles XVIII i XIX.

Vos recomanem que feu, prèviament al muntatge de l'espectacle, una investigació sobre estos personatges amb el vostre alumnat. L'obra està inspirada en ells, encara que no conta la història d'estes persones.

Ací vos deixem una xicoteta biografia dels personatges reals.

ANNE BONNY: pirata

Naixement: Irlanda, 8 de març de 1702 - Defunció: Charlestone (Carolina del Sud), 22 d'abril de 1782.

Anne era una xiqueta amb els cabells rojos i rebolicats. Era tossuda i impulsiva, i solia conversar amb els pirates en la taverna del seu poble. Quan va créixer, es va casar amb un pirata anomenat John Bonny. Junts van navegar fins a les Bahames, però en assabentar-se que John va començar a espiar els seus companys pirates per al govern britànic, Anne el va deixar i se'n va anar amb un capità pirata anomenat John Rackman.

Va ser una dona pirata molt coneguda i temuda. Anne es va fer amiga d'una altra dona pirata anomenada Mary Read. Juntes, van prendre el comandament d'un vaixell anomenat *Venjança*. Algunes vegades es vestien d'home i altres vegades de dona, i es van fer inseparables.

Quan la marina britànica va ordenar a la gent del *Venjança* que es rendiren, Anne i Mary es van defendre amb feresa, però finalment van ser capturades juntament amb tota la tripulació pirata.

MARY READ: pirata

Naixement: Londres, 1690 - Defunció: Jamaica, 28 d'abril de 1721.

La mare de Mary estava casada amb un mariner, amb qui va tindre un fill que va desaparèixer en alta mar; en eixe moment, la mare va tindre una aventura amorosa, fruit de la qual va nàixer Mary. Com que això va coincidir amb la mort del xiquet, la mare, en lloc d'ocultar Mary, la va fer passar pel xic per a poder continuar rebent suport econòmic de l'àvia paterna. D'esta manera, la xiqueta Mary va créixer vestida d'home amb el nom de Mark.

Prompte es va allistar en un vaixell com a mariner; després va estar, també fent-se passar per home, en l'exèrcit anglés, i va destacar en la batalla. Després d'esta etapa, va tornar a embarcar-se en un vaixell, i durant una travessia, eixe vaixell va ser atacat per Jack Rackman i la seua companya sentimental Anne Bonny. Mary, vestida d'home encara, va ser reclutada pels pirates. Al cap de poc temps, Anne va descobrir que era una dona, i les dos es van fer amigues. El secret de Mary es va descobrir i John Rackman la va deixar quedar-se en la tripulació.

El 20 d'octubre de 1720, Mary va ser capturada pel govern britànic i condemnada a mort, però va assegurar que estava embarassada, i va rebre un ajornament de l'execució. Uns mesos després, va morir a la presó a causa d'una infecció.

CONCEPCIÓN ARENAL: escriptora

Naixement: Ferrol, 31 de gener de 1820 - Defunció: Vigo, 4 de febrer de 1893.

Concepción va nàixer a Ferrol, però en morir son pare d'una malaltia en 1829, ella, la seua mare i la seua germana van marxar a Madrid. Allí va estudiar en una escola per a "senyoretas". Set anys després va entrar, contra la voluntat de sa mare, com a oient en la Facultat de Dret de la Universitat Central (actual Universitat Complutense de Madrid) vestint robes masculines, ja que en aquella època l'educació universitària estava prohibida per a les dones. Vestida d'home, també va participar en tertúlies polítiques i literàries, i va lluitar així contra el que estava establert en l'època per la condició femenina.

En la universitat va conèixer Fernando García Carrasco, amb qui es casaria.

Al llarg de la seua vida va escriure diferents obres literàries, amb les quals denunciava les misèries del món que l'envoltava i reivindicava la igualtat en totes les esferes socials per a la dona.

Amb Concepción Arenal podem dir que naix el feminisme a Espanya, perquè des de jove va lluitar per trencar els cànons establerts per a la dona i es va rebel·lar contra la tradicional marginació del sexe femení.

ANA DE RUEDA: mestra

Tenim poques dades d'esta dona.

Va ser una de les mestres de la primera escola pública per a xiquetes a Macharaviaya (Màlaga), que va obrir en 1782.

Ana de Rueda era analfabeta, però va aconseguir que les xiquetes obtingueren els mateixos premis i èxits que els xiquets. Ella va ser una de les pioneres que van fer que tot canviara per a les xiquetes.

CABEZA DE PERRO: pirata

Naixement: Tenerife, 1800 - Defunció: Tenerife (any desconegut).

Ángel García, anomenat Cabeza de Perro, va ser un pirata espanyol que presentava acusats trets físics; d'ací ve el seu sobrenom.

Va dur a terme les seues activitats com a pirata en les costes africanes i, principalment, al Carib. A l'Havana (Cuba) posseïa una propietat a on guardava els tresors que robava.

L'episodi més conegut del pirata va ser l'assalt que va efectuar a un altre vaixell que realitzava el recorregut entre l'Havana i Nova York. Tots els tripulants de la nau assaltada van ser assassinats. Només van

sobreviure una dona i el seu fill, que després de ser llançats al mar van ser rescatats per un veler italià que passava per la zona. Després d'això, Cabeza de Perro va sentir un gran penediment i va tornar a la seua terra amb el desig de deixar la pirateria. Però poc de temps després de desembarcar a Tenerife, va ser capturat, i allí el van executar.

XING SHIH: pirata

Naixement: Canton (Xina), 1775 - Defunció: Macau, 1844.

Xing Shih es va casar amb el capità Zheng Yi, que dirigia la flota pirata de la bandera roja. Junts van formar una coalició pirata de més de 400 vaixells i 70.000 marins. En morir el seu home, ella va aconseguir el càrrec de capitana.

Xing Shih va arribar a elaborar un codi de lleis sobre els seus subordinats, que exigia obediència plena als líders de la flota pirata. La seua flota va realitzar molts actes de pirateria. Se la considera una de les grans pirates que ha existit.

En 1810 es va rendir formalment davant del govern xinès de la dinastia Qing a canvi d'un perdó general, i va posar fi a la seua carrera de pirateria.

3. Espai escènic

L'obra transcorre en tres espais:

- Aula d'escola.
- Vaixell.
- Illa.

Estos espais es poden crear de diferents maneres. Vos donem algunes idees:

❖ **Opció 1:**

Utilitzar un projector amb una imatge de fons que ens situe en el lloc a on transcorre l'acció (aula, vaixell, illa).

Completarem l'espai escènic amb la resta d'elements necessaris i imprescindibles que requereixen les escenes.

❖ Opció 2:

Crear els diferents elements escenogràfics imprescindibles i utilitzar cadires i taules per a crear l'aula i alguna part del vaixell i l'illa.

- Elements imprescindibles:
 - Cadires i taules per a l'aula.
 - Barret.
 - Olla.
 - Mapa.
 - Elements de cuina.
 - Palmera.
 - Petita muntanyeta (pot ser creada per un grup de taules, o es pot fer amb suro o algun altre material que considereu). És a on estarà amagat el tresor.
 - Corda.
 - Espill.
 - Pala.

4. Vestuari i caracterització

L'acció se situa en una època concreta, el segle XVIII. Podeu triar un vestuari d'aquella època per als diferents personatges o optar per situar-la en una època atemporal en la qual els personatges duguen un vestuari més neutre.

Sí que és important tindre en compte diferents elements que facen entendre a l'espectador si són mariners, pirates, la mestra, les xiquetes...; entre estos elements hi pot haver mocadors al cap de diferents colors, barrets pirates... També s'ha de tindre en compte que un dels elements imprescindibles en el vestuari és el barret que primer porta la mestra Anna de Roda, i que després portarà una de les xiquetes protagonistes.

Quant al personatge del LLORO, està pensat perquè siga un xiquet o una xiqueta qui l'interprete, encara que també podeu jugar amb l'opció que siga un titella.

Penseu l'opció que siga més senzilla per a vosaltres i per a les famílies del vostre alumnat. Teniu total llibertat de creació!

5. Dinàmiques de joc teatral

Una vegada heu llegit l'obra amb el vostre alumnat i teniu el repartiment dels personatges fet, és important que abans de començar amb el muntatge pugueu jugar amb els diferents personatges per a entendre'ls i saber com són. Això facilitarà després el muntatge de les escenes.

Ací vos donem algunes idees de dinàmiques de joc teatral:

Creació de personatges

Per a poder crear el personatge, podem començar imaginant com és, què li agrada, quines motivacions té, quines són les emocions que més mostra, etc.

Per a això, podeu fer este exercici d'imaginació i creativitat completant el següent:

Fitxa sobre el meu personatge

Completa les frases següents segons el que cregues que li agrada al teu personatge:

- LI AGRADA ESCOLTAR:
- LI AGRADA OLORAR:
- LI AGRADA VEURE:
- LI AGRADA TASTAR:
- LI AGRADA TOCAR:
- LI AGRADA SENTIR:
- LI AGRADA JUGAR A:

¿Quines dos emocions penses que són les que més mostra?

¿Quines dos emocions penses que són les que menys mostra?

Una vegada fet l'exercici, podeu fer una posada en comú.

La creació del personatge

Amb esta dinàmica crearem el personatge des del seu cos físic.

Vos recomanem que seguiu les indicacions següents:

- Col·loqueu els participants en cercle.
- Poseu una música que vos agrade i que acompanye este moment.
- Els participants han de començar a caminar per l'espai buscant la manera de caminar del seu personatge.
- Després han de buscar la postura corporal del seu personatge (genolls cap a fora o cap a dins; pelvis basculada cap a fora, cap a dins o equilibrada; esquena recta o no; barbata cap avall, cap amunt o en el lloc...).
- Acabem buscant la mirada del personatge.

Una vegada tenim el cos del personatge, podem interactuar amb la resta dels companys des del personatge, saludant, preguntant alguna cosa... D'esta manera, aniran familiaritzant-se amb el personatge.

També pot ser divertit proposar-los alguna dinàmica de joc cooperatiu o fer alguna activitat que solgueu fer a classe, però des dels personatges de cada u.

6. El més important

Recordeu que el més important de tot és que tant vosaltres com el vostre alumnat pugueu gaudir d'esta experiència.

Heu de ser vosaltres els que adapteu l'obra a ells; no són ells els que s'han d'adaptar a l'obra.

Esperem que vos agrade esta experiència!!! Amunt el teló!!!

INNOV@ teatre